

1851.
Långfredagen, aftonjung.
Dagens heliga aftonjung.
Det handlar om Frälserens
Begravning, hvilket pläjas
öftraktas på många hända
fält. Uti de flesta församlingar och
christendom, heter, säges det
att Christen, fulgt sin arop-
tes till en fridens boning, på
att vi nu mera inte behöfva
fruktas för döden. men det
kan man ändå i hvilket
sinnes tillstånd en människa
refer till Kvickheten. För rätt
troende christna kan grä-
ven inte vara fruktas vär
men huru många äro nu
för tidens rätttröende christ-
na? Och huru många äro
de, som kunna rustas med
glädje? Om vi med upmärksamhet

märksamhet betrakta de
 döendes hälsanfönd. för finna
 vi, att de flesta hafva inget
 lust att dö, och endast det stör-
 sta jordiska Elände, som kan
 en och annan viding upvä-
 ka längtan efter döden, em-
 dan en färdig viding kan den
 inbillningen, att döden gör
 ett steg på deras jordiska
 Elände. Men hvad som vä-
 tar honom i Egypten, det
 vet han inte. Han måste
 afvenkna sig åt döden
 emedan han inte kan slip-
 pade. Men föräfrigt fin-
 det ganska få människor,
 som verkligen kunna dö
 med glädje, emedan deras
 Tro på Gud och Frälsaren
 merändels frigör det det

fjärde Ämbetsbrevet. Det kom-
 mer af den döda Tran, som
 är stor och ståtlig, deras
 Men blir mer och mer öfver-
 näs, därefter. Kommer nära.
 Så gick det med Agastelen
 Petrus, före fallet. Han trod-
 de sig vara en hjälte i Tranen
 med han förskämdes, att
 han skulle gå till döden
 med Frälsaren, men i fre-
 lsen, ögonblick, hade han
 ingen Tro, ingen rätt kärlek
 till Frälsaren, emedan
 han förnekat honom.
 Detta är lända andras till
 Exempel, att inte förbita
 sig på sin döda Tro, Ty med
 den döda Tran, kan ingen
 människa bli salig. Så
 som af nu betrakta den dö-
 da Tran vid Frälsaren,

graf. Häreid är författ till
 måständer, att Josef och Ni-
 kodemus föreställa den na-
 turliga dygden, som graf-
 ver och Frälsharens rikedom
 uti den bästa Frans graf.
 Josef och Nikodemus, som
 hemligen långt framför andra
 människors uti rättfärdighet
 kärlek och Guds fruktbarhet.
 De hade icke förtäglit till
 Frälsharens död. Men de hade
 icke eller tagit Frälsharens
 i försvar, när han stod till
 rätta inför Pontius Pilatus.
 Ty om Josef och Nikodemus
 hade gjort ett enda ord
 till Frälsharens försvar.
 Hade Pilatus icke påse-
 vägat döma Frälsharens
 till döden. Emellan Josef
 och Nikodemus

kände lagen: Pilatus, som
 redan förtut viste, att de af-
 vorde Presterna och de präste-
 höfde, att hade anklagat
 Jesus af afund, hade måst
 häreid undersöka af hvil-
 ken anledning Judarne hata-
 de Jesus af Nazaret, om de
 kunnat. Hade häreid Josef
 och Nikodemus hade yrkat
 att kants höfdingens skulle
 höra Judarne på Ed. men
 Josef och Nikodemus tor-
 des icke öppna sin mun
 för Frälsharens lif när i pa-
 ra. Häreid vi nu ett exempel
 huru långt den naturliga
 dygden kan gå i sin Guds
 fruktbarhet och kärlek till
 Frälsharens. Den naturliga
 dygden gör människans
 på god Gudsfruktig, att han
 icke vill hata Frälsharens

Den som ser den naturliga
 dygden till Salighets grund
 vill väl icke försästra
 Brälfanen; men en ydare
 Meniska vill icke heller
 lida någon smärta för Frä-
 jarens skull. Han vill icke
 blifva föraktad och hatad
 af andra, någon för sin Räs-
 lers skull till Brälfanen
 om en ydare Meniska icke
 någon. Rorsäst? för någon
 han icke heller ser den det
 pärlige nådaren: denne
 hafver icke ont gjort.
 Men Brälfanen, då han
 ser den naturliga dygden
 beröfva för mycket, sedan
 att han lägges ner honom
 i den dolda Trass gnaf.
 Ty ingens hatas Josef och
 Nikodemus för Brälfanen

nery begräfsning: Men när
 någon den skulle taga Brä-
 fanen, i försas, medan han
 annu är lifvande, då skulle
 han framt på höra af de
 afrika Herrarne: is du och
du vilja han hånjunge, vill
 du vilja blifva en färdande
 Svärmare och vill du ande
 sin sin anbring landet
 för Brälfanen på heder
 salig. Men förs du Josef
 och Nikodemus taga det
 det förbätliga namnet. Räs-
 fare, Svärmare eller Rättare
 och villahande, förs lita
 de. Pilatus döma Brälfanen
 till döden: Ty Josef och
 Nikodemus, de vilja blifva
 Saliga dermed, att de lägga
 Brälfanen, ~~den~~ Räs-
 med veti den dolda Trass
 gnaf. Men förs Nikodemus

ingenstades veti i Sibelius, att
 Josef och Nikodemus blif-
 rit Christna. Så lårda mähr-
 sommar skulle Evangeliet
 inte hafva förtigat, om
 de insannit sig veti de Chris-
 nas Förfamling, och tagit
 en verksum del uti Chri-
 stendomen, utöfande.
 Men Josef och Nikodemus
 kommo. Alldrig till en
 sann Christendom; de blef-
 vo. Alldrig omvända och
 pånyfödda; de blefvo all-
 drig delaktige af den helige
 andas verkningar; de hade
 alldrig haft hugad sanna
 synda argas; och kunde
 skulle på dygliga och god-
 fruktiga sanna sanna
 på en upriktig synda

ger? de hade ju benifikt
 sanna sanna gott
 än ant. de hade i lifstiden
 afkastat sanna, och därefter
 begrafnit sanna. Det är
 omme många af Nikode-
 mi Tras bröder, som tro, att
 Josef och Nikodemus, hafva
 fått anses saligheten på-
 det de begrafde Träffaren,
 bekannat uti den helige
 Trons graf. Men alla nåtta
 Christna hafva fått den
 afkentygelsen, att Josef
 och Nikodemus ligga i
 nu och förke i Helvetet.
 Just der för att dessa
 ligga, beställiga och dyg-
 ga Herren, gräfde när Trä-
 faren, bekannat uti den
 helige Trons graf, och på-
 än Jesu nåtta närjungen

Predika öfverallt, att Trälf-
 jaren nu är upphänder i främ-
 de döda, och det nu är hög
 tid för alla Andeligen döda
 att stå upp i främ de
 Andeliga döda, och börja
 lifva ett nytt Tro, lif.
 för oss lifvial denna län
 af den döda Trampred-
 kanten, för främme, och Rät-
 ter, hvilket måste sträta
 med Eld och Svär. —

vi se af Christe pinas
 Historie, att Jesu måtte
 dröjningas fingor en stor
 Song genom Trälfjaren
 döda, denna hängningas
 nes song borde känna
 och erfara af alla, som
 bekänna den christna
 läran. Men hos den

fäkra hagen finnes inga
 song efter Gud, finne. Vi må
 se därför lidaga Trälfjaren
 vilb grafvill med song, om
 den song lösa hagen finne
 ikke kunnat någon song
 veta fränare glädje öfver
 Trälfjaren döda. Men vi må
 dala: ditt hjerta vill
 brista af song deröfver, att
 den enda vana, som du hade
 i verlden, blef krossad
 och dödad af verldshagen
 som är fjända till all
 lifvande christendom.
 Men du kunnat ikke
 annan försörjning skänkel
 din song kan vara glad
 vändig och fruktad för
 det ditt minne melka

som Frälsare inplantat
 i ditt Hjerta. Du må
 därför gnåls och njuna
 dig öfver den olycksa som
 träffat dig, då du lida
 som Andra, Jesu kärjunga
 famlade i snörkes och o-
 kunnighet om den rätta
 församlingen, och drömde
 om ett himmelrik
 på jorden, som libidinal
 le vinna, genom Frälsa-
 ren, blod, samt med gnåt
 och bättnings Tårar. Vi ha
 nu, att dina bättnings
 Tårar falla på Adams
 nakna bröst, och bräna
 na honom så att han
 måste säga ja, att
 den förste i fästet

och törne kränkt honom
 gen frän den döda Trog-
 graf. så att han blir
 lifande för din själ.
 Hör o! milde fader de
 förjande. Kärjunga
 och Magdalenas fästas
 Fader väns. etc.

I anledning af vår sista
 lästa heliga Text, Wala-
 tis på denna heliga text
 följ den försättelse och
 Tornekränta Kärjunga
 till grafen, samt
 Maria Magdalenas
 betraktande. Hur den
 naturliga dygden, min-
 nes Jesus och lifande
 med begrafna Frälsa

när i den döda Tran-
 graf, var affiskt med
 denna betraktelse, kan
 om Rönfredagen, vana
 en innerlig fästanad, och
 längtan att vid för-
 kä^u lägliga tillfälle på
 försja fram det sam-
 med vällyktande Pryddan
 för att om möjligt förs-
 dra förtroelsen: vänt
 ett hjerta: Ty der ligger
 Trälfarens Begravnelse
 under den döda Tro-
 som nu varit rådande
 i de flesta hustruade år.
 Den naturliga dygder
 monstet Josef af hifi-
 Rodemus, hafva

begrafvet Christend-
 om, tyftene uti den
 döda Tran graf ett
 Josef och Vikademi, en
 dygdemönster, det ser man
 af hela deras lifverne, och
 till och med Evangeliska
 mäfte bekänna, att de
 äro rättssaker, man; den
 förre var en hederlig man
 och Rids herre, namlige
 Josef af Arimathea: den
 sekunde var en äfvenst
 för Gudarne, en känd
 Jo: Israel, och skriftlär-
 men: ingendens var derfi-
 re anknänd och prängt
 fäst; det kan man se
 na af Vikademi samt
 med Trälfare, om den

Nya Fädelser. Niko-
 demus ansåg det vara
 omöjligt för en gammal
 människor, att kunna
 förlora på nytt all
 altu, som befriat till
 dygdigt, som Nikodemus
 kunde den Nya fädelsen
 för omöjligt, emedan det
 är endast Barer, som
 kunna förlora på nytt.
 Men Trälfarerna säga,
 att ingen från Romarna
 in i Himmelsriket. Utan
 att förlora på nytt. Men
 Josef hade fått en lärare
 om Nya fädelsen, så inte
 somnärt, men trali-
 gen hade Josef samma

föreställning om nya fädel-
 sen som Nikodemus: det
 vill säga, han ansåg en så-
 dan föreläsa för omöjligt.
 I denna tid, som en
 vil inte varit på, att
 den Nya fädelsen var
 alldeles omöjligt, men
 en del profeta förklarade
 den Nya fädelsen på, att
 dermed förstås en föränd-
 ring, som kunde
 afren fullnått människor
 borde vandra, men en
 färd, som förändring
 behöfde endast stora bratt-
 färdar vandra, inte dyg-
 diga och beständiga men-
 niskor, som befriat Gud-
 beaktat. All för
 tid. Det som fädel

gaffla på Mennesken
 som hafva den afverlyg-
 sen, att afvara den gamla
 Menneskans Mäkt föder
 på nytt, eller undergå
 en sådant Mäktas fin-
 nes förändring, som på
 en gång, eller nästan i ett
 ögonblick, skulle föra
 Mennesket i himmel-
 riket. Men nu är det
 ju så många dygande
 Mennesken, som be-
 gätra Frälsarens bekän-
 nelse den dolda Trösta
 Lärjungarne väga be-
 gätra Frälsarens bekän-
 nelse, och de, uti sin stora sorg
 och förtviflan, hade förlä-
 rat all tro, allt hopp

om frälsning. De hade ingen
 Frälsare mer, på hvilken de
 och förbarmande de kunde
 hoppas. de hade afverlygt
 ett arbete, ett nytt be-
 stäm, för att följa Frälsarens
 till himmelen. Och under
 barn hade redan gjort namn
 af. Rörjungarne för deras
 öfrer att vara barmöring
 byorna och Predika. Verld
 Hopen hade väl mer än
 en gång berättat att Rör-
 jungarne, för deras galenskap
 att afverlysa ett nytt namn
 endast för att följa Fräls-
 are, Verld's Hopen, ju-
 st så kan afverlysa ett
 och hem för Frälsarens
 Hopp, den blinde Verld's
 Hopen hade väl mer än
 en gång sagt att

Lärjungarne, liksom Dal
 Karlén, när han hörde att
 lärjungarne vid det stora
 Fiskafängel afus gifus fis-
 skarne och sålde Christen-
 sade Dal Karlén, när han
 såg ut ur fönstret, att lär-
 jungarne voro takeiga, som
 afus gifus fiskarne och sål-
 de Christen. Och många
 Verles Träl, skulle juken
 instänna med Dal Karlén
 att lärjungarne verkligen
 voro takeiga, som afus gifus
 Fiskarne. Att hade varit
 vida förståndigare, att fatta
 Fisker, som låg på stranden
 än att lämna hela Fiske-
 gen på stranden åt strö-
 oms flygare. Då Trälaren
 hade sagt åt lärjungarne,
 Jämsk Yordus, fatt, ja

hade lärjungarne verkligen
 varit fatta på fisker, om de
 hade något fatt; men den
 tiden voro lärjungarne ju
 strättiga på fatt, att de liksom
 kunde fatta några fiskar,
 derför måste de lämna
 Fisker åt förnötnelse.
 Efter så lång tid på nu hela
 Fiskehagen ~~var~~ uttömt
 bort, så att inte längre pro-
 den var, att fatta på fisker
 afus om lärjungarne
 hade fattning, bitterfatt
 att störa på den förnötnelse
 fiska hagen, skulle inte de
 stora fiskarne åtminstone
 bli bättre, emedan fattet
 inte biter på dem. När
 nu lärjungarne af brist på
 fatt, måste lämna fisker
 och följa Christen. De hade
 de den förnötnelse

att de skulle få följa mig
 Trälarna till himmelriket.
 Men nu när Trälarna blef
 korsfäst och dödad, följande
 Allt hade oss frälles mening
 afvarjigna af världen, och
 afvarjigna af Trälarnas,
 måste de nu gråta och jäm-
 na sig uti sin stora förtvif-
 lan. Det var nu för dem
 alldeles omöjligt, att be-
 grafva Trälarnas Leka-
 men uti den döda Trans graf.
 Huru kunde de för-
 tviflande hängningar be-
 grafva Trälarnas Leka-
 men uti den döda Trans graf?
 De hade ju mistat all
 Tro, allt hopp, all förtro-
 stan på Trälarna. Det var
 ju alldeles för dem alldeles

omöjligt att begrava Träl-
 nens Leka-
 men uti den döda
 Trans graf. - Men för världen
 dygdsmästers är det ganska lätt
 att begrava Jesu Leka-
 men uti den döda Trans graf.
 Den som har dygden i sin-
 nen kan alltså falla uti
 förtviflan. Ty den dygdige
 tänker Alltid på sin. Kristne
 skall människans falla i för-
 tviflan. Det står ju ingenting
 i Guds ord, att en Kristne
 bör falla i förtviflan. Det heter
 ju tvärt om uti våra kris-
 tliga böcker, att det är en
 stor synd, att tvifla på Guds
 nåd. Den som faller i förtvif-
 lan, har han ju ingen förtro-
 stan på Guds nåd och barm-
 hertighet. Och kallas så
 att sträva är den största synd
 emot Trälarna. Förtviflan

har du den kärare kammit
 att Frälparens hängingars må
 fört falla i förtvivlan, inrens
 de skurna kammit till den
 lefugnde Träns? Det måste
 varit vara en djupare lär, att
 människans skall falla i
 förtvivlan, inrens, som kan
 blifva en rätt christen. Det
 är att storta syndaherna i af
 grundens, men icke att följ
 pa den ännu ifrås afgräns
 den? Ja! ja är det minn på
 ra Nikodemus. Du måste
 tag i afgrunden. Du måste
 falla i förtvivlan på samma
 sätt som Jesu hängingars ha
 fallit i förtvivlan. Men
 Du vill icke falla i förtviv
 lan. Och hvarföre vill du
 icke falla i förtvivlan minn
 påra Nikodemus? Jo därfö
 re, att har så mycket

Dygd i renheten. Du har så stark
 på Gud, att du inte skall förgås
 i allas Enighet. Du har så frim
 pan kärlek till Frälparens att
 du icke spar hvarföre måda
 eller rennigas, för att begraf
 va, som de kammit uti. Det
 är en Tron, graf. Hvarföre
 har du min ginstiga Herre
 fått så mycket dygd? Herrens
 har gifvit dig en sådant Tro och
 en sådant kärlek? Jo Sator
 har gifvit dig den starka dö
 da Tron; Sator har gifvit dig
 den fulla kärleken. Hvar
 före har du Alltid blifvit
 använd och pinnst pådd? Hvar
 före har du Alltid infunnit
 dig med Jesu hängingars på
 de Christens samfundet. Hvar
 färe har du Alltid
 Jesu hängingars vord så ifråga
 att predika om den lifskraft
 Frälparens, hvarföre har du
 minn påra Nikodemus, Alltid

Predikat om den nu Upståndne
 Frälsaren. Jo därför, att du
 aldrig har trätt på Frälsaren.
 Alldrig har du älskat Mänskan
 Alldrig har du gråtit öfver honom,
 fäddes, Alldrig har du följt i
 förtäflans öfvers himmels död; Alldrig
 har du velat hjälpa dig i fräls
 verlden och de äfwertä pinn
 na; och falla dig till den Rilla
 kopian, som fäddes förfärla i
 innera lyktas dödas, uti bedri
 velse och förtäflans. Nej Alldrig
 vill du blifva för tålig som
 härjningarna, som måste falla
 i förtäflans innera den döda
 Tran Runda retrate,
 Nu hafva Presterna, de skrift
 lända och Farisäer anslaget
 den affyldiga inför den vild
 sliga domaren; Nu har vreds
 kopian ropat Korofä! och
 den vildsliga domaren
 Den budnisse handskäddis

gen har måst döma den affylda
 ga till död, för att göra den
 vordniges Folk kunnat till vilja.
 Den Vildsliga Döds mästare Jo
 Jes och Niskademy hafva be
 grafvit Jesu Likamen uti
 den Rilla Tran graf, och
 Jesu Träfflösa härjningar haf
 va fäddit i förtäflans, emedan
 de hafva förlorat All kunn
 om Frälsaren, Upståndelse inför
 den döda Tran graf. Den trö
 lösa Maria Magdalena fäddes
 Nu på Något afstäm från
 Grafven, och betraktas ställin
 gen vid Jesu Graf; hvar en af
 sig är, att ännu en gång fly
 smörja den Korofä! och
 förhållande förhållande
 Likamen med sorgen, Jesu
 nåden, och den vilda trö
 vullhetade fryddor för
 att ännu en liten tid hindra
 den heliga Likamen, förut

Ja. Kan du myrra, med dina
 Tårar och fuktan, kan du eke
 uppmärksä den himmelska konin-
 gen ifrån den döda Tran, graf?
 Kan du eke med dina Tårar
 och fuktan berösa ~~den~~ din
 andliga dödens Gs kalla bräst
 att brista, att öppna sina porer
 och släppa upp den Helige i
 från den blåda Tran, graf
 men ett kan egentl begravnen
 rättno i "Guds"? Ja Maria!
 Om du hade Tran fun i ett
 Senaps Korn, skulle du läse
 att den andliga dödens Gs kalla
 bräst skulle brista för dina
 tårar. Utta immer tyckata dörens
 viftande i förtristhet för smärten
 i ser hängningar. Hafsens Gs
 brista af Kap i ett dagens
 kall vardag. Ja kommer
 Maria med för Eders otaliga
 budskapet, att Frälserens Heli-
 ga allsamt är borta fr. grafen